

# Básníci z internetu – Eva Košinská, Hana Hadincová a Jitka N. Srbová

"Autorka, která se nevyhýbá své ženskosti, její pohled je vnímavý, jazyk prokazuje cit pro jemnou zvukomalbu. Ta je spolu s lyrickou obrazností také nejvýraznějším rysem autorčiny básnické výpovědi: texty plynou v bravuře osedlaného jazyka, který slouží jejímu plánu v celé své barvitosti. Přesto jednotlivé básně nevyznívají samoúčelně či pouze formálně promyšleně. Každý verš prokazuje básnickou zralost a uvážlivost." (Jitka N. Srbová)

Hana Hadincová (1973) pracuje v Mladé Boleslavi na železniční vlečce. Básně publikovala a publikuje na literárních serverech Písmák, LiTerra a v almanachu Wagon. Její prvotina *Terra Incognita* (Dryada, 2005) byla v roce 2006 nominována na cenu Magnesia Litera v kategorii Objev roku.

"Když jsem napsala první báseň, věděla jsem, že přijde další. Najednou stála v prostoru a nešlo se jí vyhnout, jen jí čelit. Přišlo jich pak ještě mnoho a mnoho. Průsvitné obaly kolem věcí se stávaly čím dál intenzivnějšími. A jen Slovo je dokázalo alespoň trochu narušit…"

Eva Košinská (1983) žije v Praze. Studuje český jazyk a literaturu a komparatistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Básně publikovala v časopisech Dobrá adresa a Totem, almanachu Wagon, *Antologii české poezie II. 1986–2006* (dybbuk 2007) a sborníku *Poésies de Paris à Prague / Poezie mezi Prahou a Paříží* (Avant-post / Boulvart 2007); přispívá na servery Písmák, LiTerra a Totem. V roce 2008 jí vyšel debut *Solný sloup* (Literární salon).

"Natasha se zdráhá publikovat knižně. Prohlašuje totiž, že dokud se jí nakladatelé neozvou sami, není její poezie dost dobrá; a sama ji nikomu vnucovat nebude. Je to pokora nepředstíraná, ale namístě není. Její poezie přirozeně obsáhne jak jednoduché veršíky ženského lyrického povzdechu, tak poeticky čistá místa o cizince dotující povadlou socialistickou ekonomiku. Přičteme-li závěrečný rezultát o ceně vlastních veršů, můžeme do tisku ihned." (Lukáš Novosad)

**Jitka "Natasha" Srbová** (1976) žije v Praze a živí se jako reklamní textařka; vystudovala FHS UK. Od roku 2004 je

šéfredaktorkou literárního on-line almanachu Wagon, pravidelně pořádá večery autorského čtení. Jako editorka zpracovala oddíl internetových autorů v *Antologii české poezie II. díl, 1986–2006* (dybbuk, 2007). Vlastní básně publikovala v časopisech Psí víno a Weles a v almanachu *Stělesnost* (Straky na vrbě, 2006), přispívá na servery Nyx, Písmák, LiTerra a Totem.



Tereza Botlíková



Lukáš Novosa

# Hana Hadincová měníš mi směr

měníš mi směr
strach z křižovatek
měníš mě
úhlem pohledu
bojím se očí ze zrcátek
co proti sobě nastavená
násobí zmatek
tvář
i jména
ještě se dívám
ještě jdu

loď do tmy má kurs jihovýchod
a bloudí po ní
zvláštní stíny
Bergerac
Achab
ty
a Quijot
loď do tmy má kurs jihovýchod
a oře brázdu
do krajiny

jsou dny kdy nedohlédnu k věži jsou noci kdy mi měníš směr kdy zhasnou světla na pobřeží a z vína potmě trnou zuby a černá voda v podpalubí si razí cestu stovkou děr

# obratník vrány

nedopluli jsme k Obratníku Vrány

jak křížky na mapách jsme nepřesní a malí...

... a svěsil ruce sluncem okousané spálené od vesel od soli od vlasce zahodil kompas stokrát proklínaný seskočil do písku a řekl když se ptali že ani moře neví co se stane

že žádná z katedrál se nevyrovná lodi

a co je po lásce když po pevnině chodí?

## Eva Košinská

### stav nula

myslela jsem na vodu celé dopoledne ale horko ovládlo veškerý pohyb až jsem přestala dýchat

sad vysušený k prasknutí. ženy pod stromy jak ohořelé hrušky. *stav nula*. stav bez tíhy.

*čekala jsem na bouřku.* ale žádný hromy nerezonovaly stísněným pokojem.

*čekala jsem*. zatímco na okně mráz. zatímco v lednici hlína. Zatímco

vzpomínka na lásku z Itálie narušovala klidný chod noci...

# Jitka N. Srbová

## Kubánské moře

I.

Co bych dělala Kdybys mě pokryl solí Zpátky odnesl

Co bych dělala?

II.

Mrznu na temeni Rozmrzám od kotníků Ponořených do jemného písku

Nebudu žahavou medúzou Nebudeš-li Pronikavým větrem v odpoledni

Nebudu Nebudeš-li Ostrou skálou

III.

Označím místo svého spočinutí Kokosovou palmou

#### Mlčím

A ve mně zbudovaný břeh A stopy dobrého A stopy zlého

Stejně se smyjí Do vlídné mísy moře

### IV.

Na tomto místě Není vášeň

Ačkoliv nahotu chrání jen dva malé pruhy látky A Carlos Alberto je pečlivě vysochán Z tmavého mramoru

Ve sklenici *Santiago de Cuba* S drapérií z bílého froté

Můj pokoj je pečlivě uzamčen Nezrušitelným kódem

V.

Vprostřed noci myslím:

Prostrčit ruce pískem Na druhou stranu světa

Tam kde svítá

#### VI.

Protože zde je nutné být cizí Procházím kolem fronty nespokojených Baňatých zadnic Do prostoru čerstvě spařených bělokožců Kteří na zmrzlinu čekat nemusí

Tady jsem *hola señorita* která má na taxíka A večeří krevety za tři platy V tajné restauraci

Tady jsem neznámá i sobě

## VII.

Stočená začernalou rukou Do mizerného doutníku

Nechám se prodat na ulici Dalšímu co přijel rybařit Štíhlé dívky se širokým chřípím

Nechám se zamknout do naditého zavazadla Odeslat do Prahy přes Paříž V naději že na celnici

Tohle neprojde